

**Kevermes Nagyközség Önkormányzata
Képviselő-testületének**

10/2010. (IV. 20.) KT.

Rendelete

a helyi iparűzési adóról¹

Kevermes Nagyközség Önkormányzatának Képviselő-testülete a helyi adókról szóló 1990. évi C. tv. 1. § (1) bekezdésében valamint 5. §-ában (a továbbiakban Htv.) foglalt felhatalmazás alapján a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. tv. 16. § (1) bekezdésében biztosított jogkörében eljárva a helyi iparűzési adóról a következő rendeletet alkotja:

Adókötelezettség

1. § (1) Adóköteles az önkormányzat illetékességi területén végzett vállalkozási tevékenység (a továbbiakban: iparűzési tevékenység), feltéve, hogy az nyereség-, illetőleg jövedelemszerzésre irányul.

(2) Az adókötelezettség fennállását nem érinti az, hogy az iparűzési tevékenységet állandó vagy ideiglenes jelleggel végzik.

(3) Az adókötelezettség az iparűzési tevékenység megkezdésének napjával keletkezik és a tevékenység megszűnésének napjával szűnik meg.

¹ Htv. 6. § Az önkormányzat adómegállapítási joga arra terjed ki, hogy:

a) az 5. §-ban meghatározott adókat vagy ezek valamelyikét bevezesse, a már bevezetett adót hatályon kívül helyezze, illetőleg módosítsa, azonban az évközi módosítás naptári éven belül nem súlyosbíthatja az adóalanyok adóterheit,

b) az adó bevezetésének időpontját és időtartamát (határozott vagy határozatlan időre) meghatározza,

c) az adó mértékét a helyi sajátosságokhoz, az önkormányzat gazdálkodási követelményeihez és az adóalanyok teherviselő képességéhez igazodóan - az e törvényben meghatározott felső határokra, figyelemmel - megállapítsa,

d) az e törvény második részében meghatározott mentességeket, kedvezményeket további mentességekkel, kedvezményekkel, így különösen a lakások esetében a lakásban lakóhellyel rendelkező eltartottak számától, a lakáson fennálló, hitelintézet által lakásvásárlásra, lakásépítésre nyújtott hitel biztosítésként szolgáló jelzálogjog fennállásától, a lakásban lakóhellyel rendelkezők jövedelmétől függő mentességekkel, kedvezményekkel kibővítsse,

e) e törvény és az adózás rendjéről szóló törvény keretei között a helyi adózás részletes szabályait meghatározza.

7. § Az önkormányzat adómegállapítási jogát korlátozza az, hogy:

a) az adóalanyt egy meghatározott adótárgy esetében (4. §) csak egyféle - az önkormányzat döntése szerinti - adó (5. §) fizetésére kötelezheti,

b) a vagyoni típusú adók körében az adót egységesen - tételes összegben vagy a korrigált forgalmi érték alapulvételével vagy a számított érték alapján - határozhatja meg,

c) az általa bevezetett adó mértékéért nem állapíthat meg többet az adómaximumnál.

Állandó és ideiglenes jelleggel végzett iparűzési tevékenység

2. § (1) A vállalkozó állandó jellegű iparűzési tevékenységet végez az önkormányzat illetékességi területén, ha ott székhellyel, telephellyel rendelkezik, függetlenül attól, hogy tevékenységét részben vagy egészben székhelyén (telephelyén) kívül folytatja.

(2) Ideiglenes jellegű az iparűzési tevékenység, ha az önkormányzat illetékességi területén az ott székhellyel, telephellyel nem rendelkező vállalkozó

a) piaci és vásározó kiskereskedelmet folytat,

b) építőipari tevékenységet folytat, illetőleg természeti erőforrást tár fel vagy kutat, feltéve, hogy a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett tevékenység időtartama adóéven belül a 30 napot meghaladja, de nem éri el a 181 napot. Ha a tevékenység folytatásának időtartama a 180 napot meghaladja, akkor a tevékenység végzésének helye telephelynek minősül.

c) bármely - az a) és b) pontba nem sorolható - tevékenység, ha annak folytatásából közvetlenül bevételre tesz szert, feltéve, hogy egyetlen önkormányzat illetékességi területén sem rendelkezik székhellyel, telephellyel. (Htv. 37. § (2) bekezdés)

Az adó alanya

3. § (1) Az adó alanya a település területén az 1. § (1) bekezdésében meghatározott iparűzési tevékenységet végző vállalkozó.

(2) E rendelet alkalmazásában vállalkozónak minősül a gazdasági tevékenységet saját nevében és kockázatára haszonszerzés céljából üzletszerűen végző

a) személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott egyéni vállalkozó,

b) a személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott mezőgazdasági őstermelő, feltéve, hogy őstermelői tevékenységéből származó bevétele az adóévben a 600.000 Ft-ot meghaladja,

c) jogi személy, ideértve azt is, ha az felszámolás vagy végelszámolás alatt áll,

d) egyéb szervezet, ideértve azt is, ha az felszámolás vagy végelszámolás alatt áll.

Adómentesség

4. § (1) Adómentes a Htv. 3. § (1) bekezdés b) és c) pontjában felsorolt adóalanyok közül a társadalmi szervezet, az egyház, az alapítvány, a közszolgáltató szervezet, a köztestület, a közhasznú társaság, az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár, a magánnyugdíjpénztár, a költségvetési szerv és a költségvetési szervnek nem minősülő nevelési-oktatási intézmény abban az adóévben, amelyet megelőző adóévben folytatott vállalkozási tevékenységéből származó jövedelme (nyeresége) után a társasági adófizetési kötelezettsége, illetve - költségvetési szerv esetében - eredménye után a központi költségvetésbe befizetési kötelezettsége nem keletkezett. A feltételek meglétéről az adóalany írásban nyilatkozik az adóhatóságnak. [Htv. 3. § (1) bekezdés]

(2) Adómentes a vállalkozó abban az adóévben, amelyet megelőző adóévben folytatott tevékenysége után a Htv. 39. § (1) bekezdés, illetőleg a 39/A. § vagy 39/B. § alapján számított (vállalkozási szintű) adóalapja nem éri el az 1.000.000.-Ft-ot.

A foglalkoztatás növeléséhez kapcsolódó adóalap-mentesség

5. § (1) Az adóalap csökkenthető az adóévi működés hónapjai alapján számított adóévi átlagos statisztikai állományi létszámnak az előző adóévi működés hónapjai alapján az előző adóévre számított átlagos statisztikai állományi létszámhoz képest bekövetkezett - főben kifejezett - növekménye után 1 millió forint/fő összeggel.

(2) Nem vehető igénybe az adóalap-mentesség azon létszámbővítéshez, amely állami támogatás igénybevételével jött létre. E bekezdés alkalmazásában állami támogatás a Munkaerőpiaci Alapból folyósított olyan támogatás, amelynek feltétele új munkahely létesítése.

(3) Az átlagos statisztikai állományi létszámot a Központi Statisztikai Hivatal Útmutató az intézményi munkaügyi statisztika kérdőíve kitöltéséhez c. kiadvány 1999. január 1. napján érvényes szabályai szerint kell - két tizedesjegy pontossággal - számítani. Az adóévi átlagos statisztikai állományi létszám számítása során figyelmen kívül kell hagyni azt, aki egyébként a statisztikai állományi létszámba tartozik, ám állományba kerülését közvetlenül megelőzően a vállalkozóval a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti kapcsolt vállalkozásnak minősülő vállalkozásnál tartozott az átlagos statisztikai állományi létszámba.

(4) Az adóévben jogelőd nélkül alakult vállalkozó - magánszemély vállalkozónál vállalkozónak az adóévet megelőző két adóév egyikében sem minősülő vállalkozó - esetén az előző adóévi statisztikai állományi létszámnak nulla főt kell tekinteni. Az adóévben átalakulással létrejött vállalkozó esetén az adóévet megelőző adóév statisztikai állományi létszámának a jogelőd vállalkozó statisztikai állományi létszámát kell tekinteni. Az adóévben szétválással (különválás, kiválás) létrejött vállalkozók esetén az adóévet megelőző adóév számított statisztikai állományi létszámának a jogelőd vállalkozó statisztikai állományi létszámának olyan arányával számított összegét kell tekinteni, amilyen arányt a szétválással létrejött vállalkozók végleges vagyonszerkezetében külön-külön feltüntetett vagyonerék képvisel a szétválással létrejött vállalkozók végleges vagyonszerkezetében szereplő együttes vagyonerékben. Az adóévben egyesüléssel (összeolvadás, beolvadás) létrejött vállalkozó esetén az adóévet megelőző év statisztikai állományi létszámának az egyesülés előtt meglévő jogelőd vállalkozók együttes statisztikai állományi létszámát kell tekinteni.

(5) Az adóalap-mentesség az adóévet követően az adóévről szóló bevallásban vehető igénybe.

(6) Ha az adóévben a vállalkozó átlagos statisztikai állományi létszáma az előző adóév átlagos statisztikai állományi létszámához képest 5%-ot meghaladó mértékben csökken, akkor az adóévet megelőző adóévre igénybe vett adóalap-mentesség összegével a Htv. 39. §-ának (1) bekezdése szerinti adóalapot meg kell növelni.

Adóalap, adómérték

6. § (1) Állandó jelleggel végzett iparüzési tevékenység esetén az adó alapja a nettó árbevétel, csökkentve az eladott áruk beszerzési értékével, a közvetített szolgáltatások értékével, az anyagköltséggel. Mentés az adóalapról az a rész, amely a külföldön létesített telephelyen végzett tevékenységből származik, közszolgáltató szervezetnek nem minősülő vállalkozó külföldi adóalaprésze esetén azonban csak akkor, ha azt a telephely szerinti állam önkormányzatának fizetendő, a vállalkozási tevékenységet terhelő adó terheli.

(2) A 6. § (1) bekezdésétől eltérően

a) a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint az adóévben átalányadózó magánszemély (egyéni vállalkozó, mezőgazdasági kistermelő) vállalkozó,

b) az a) pont alá nem tartozó más vállalkozó, feltéve, hogy nettó árbevétele az adóévet megelőző adóévben - az adóévet megelőző 12 hónapnál rövidebb adóév esetén napi arányosítással számítva időarányosan - nem haladta meg a 8 millió forintot, illetve a tevékenységét adóévben kezdő vállalkozó esetén az adóévben - időarányosan - a 8 millió forintot várhatóan nem haladja meg,

az adó alapját a (3), illetőleg a (4) bekezdésben foglaltak szerint - figyelemmel a (5) és (6) bekezdésre - is megállapíthatja.

(3) Az (2) bekezdés a) pontja szerinti vállalkozó esetében az adó alapja a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadó alapjának 20%-kal növelt összege, azzal, hogy az adó alapja nem lehet több, mint a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti - e tevékenységből származó - bevételének 80 százaléka.

(4) Az (2) bekezdés b) pontja szerinti vállalkozó esetében az adó alapja a nettó árbevételének 80 százaléka.

(5) Ha az adóévben a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózásra való jogosultság nem munkaviszony létesítése miatt szűnik meg, vagy az (21) bekezdés b) pontjában említett vállalkozó az adóévben - időarányosan - 8 millió forintot meghaladó nettó árbevételt ért el, akkor az adó alapját - az adóév egészére - e § (2) bekezdése szerint kell megállapítani. Ha az (2) bekezdés a) pontjában említett magánszemély vállalkozó a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózásra való jogosultságát munkaviszony létesítése miatt úgy veszíti el, hogy az adóévben elért árbevétele a 8 millió forintot nem haladja meg, az iparüzési adójának alapját ebben az adóévben a (4) bekezdés alkalmazásával is megállapíthatja.

(6) az egyszerűsített vállalkozói adó hatálya alá tartozó vállalkozó az adó alapját az egyszerűsített vállalkozói adó alapjának 50%-ában is megállapíthatja.

(7) Az adó alapjának (5) vagy (6) bekezdés szerinti megállapítása adóévre választható, az erről szóló bejelentést legkésőbb az adóévről szóló bevallás benyújtására előírt határidőig kell megtenni az adóhatóságnál.

(8) Ideiglenes jelleggel végzett iparüzési tevékenység esetén az adót a tevékenység végzésének naptári napjai alapján kell megállapítani. Minden megkezdett nap egy napnak számít.

(9) Ha a vállalkozó több önkormányzat illetékességi területén végez állandó jellegű iparüzési tevékenységet, akkor az adó alapját - a tevékenység sajátosságaira leginkább jellemzően - a vállalkozónak kell a helyi adókról szóló többször módosított 1990. évi C. törvény mellékletében meghatározottak figyelembevételével megosztani.

(10) Állandó jelleggel végzett iparüzési tevékenység esetén az adó évi mértéke az adóalap 1,00 %-a. Ideiglenes jelleggel végzett iparüzési tevékenység esetén az adóátalány összege naptári naponként

a) A Rendelet 2. § (2) a) pontja szerinti tevékenység esetén 1000 forint,

b) A Rendelet 2. § (2) b)-c) pontja szerinti tevékenység esetén 5000

7. § (1) A székhely, illetőleg telephely szerinti önkormányzathoz az adóévre fizetendő adóból, legfeljebb azonban annak összegéig terjedően - a (2) bekezdésben meghatározott módon - levonható az ideiglenes jellegű tevékenység után az adóévben megfizetett adó.

(2) Az ideiglenes tevékenység után megfizetett adó a székhely, illetve telephely(ek) szerinti önkormányzatokhoz fizetendő adóból a vállalkozás szintjén képződő teljes törvényi adóalap és az egyes /székhely, illetve telephely(ek) szerinti/ önkormányzatokhoz kimutatott törvényi adóalapok arányában vonható le.

8. § (1) A vállalkozó – a (4) bekezdésben foglaltak kivételével - adóelőleget köteles fizetni.

(2) Az adóelőleg összege:

a) ha az adóévet megelőző év időtartama 12 hónapnál nem rövidebb, az adóévet megelőző adóév adójának megfelelő összeg,

b) ha az adóévet megelőző adóév 12 hónapnál rövidebb, akkor a megelőző adóév adójának az adóévet megelőző adóév naptári napjai alapján adóévre számított összege,

c) az adóköteles tevékenységet az önkormányzat illetékességi területén az adóév közben kezdő vállalkozónál az adóévre bejelentett várható adó összege.

(3) Ha a jogszabályi változás miatt az adó alapja vagy mértéke az adóévre módosul, az előleg összegét ennek figyelembevételével kell megállapítani.

(4) Nem köteles adóelőleget fizetni az előtársaság, továbbá az adóköteles tevékenységet jogelőd nélkül kezdő vállalkozó, az adókötelezettség keletkezésének adóévében. Nem alkalmazható ez a rendelkezés a már működő, de az önkormányzat illetékességi területén első ízben adóköteles tevékenységet kezdő vállalkozó esetén.

(5) A vállalkozónak adóköteles tevékenysége megkezdésétől számított 15 napon belül, míg az iparüzési tevékenységet ideiglenes (alkalmi) jelleggel folytató vállalkozónak az adóköteles tevékenység megkezdésekor bejelentést kell tennie az adóhatósághoz az adóévre várható adójáról.

(6) Az adóhatóság a fizetendő adóelőleg mértékét az éves adóbevallás illetve a várható adó bejelentése alapján fizetési meghagyásban közli.

(7) Az adóévre vonatkozó fizetési meghagyás jogerőre emelkedéséig a (2) bekezdés *a)* és *b)* pontjában említett vállalkozó az adóelőleget az előző fizetési meghagyás alapján fizeti.

(8) A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózók a választás évének első napján hatályos előírások szerint állapítják meg, vallják be és fizetik meg az adóelőleget. Az üzleti év mérlegforduló napjának megváltozásáról az adózó a változás évét megelőző naptári év augusztus 15. napjáig tesz bejelentést.

9. § (1) A vállalkozó az adóelőleget félévi részletekben az adóév március hó 15. napjáig, illetve szeptember hó 15. napjáig köteles megfizetni.

(2) A vállalkozónak az iparüzési adóelőleget - az egyszeres könyvvizetésre kötelezettek kivételével - a várható éves fizetendő adó összegére az adóév december 20. napjáig ki kell egészítenie.

(3) A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózók az iparüzési adóelőleget két részletben az adóév harmadik hónapjának 15. napjáig, illetve a kilencedik hónap 15. napjáig fizetik meg, az adóelőleget - az egyszeres könyvvizetésre kötelezett kivételével - a várható éves fizetendő adó összegére az adóév utolsó hónapjának 20. napjáig kell kiegészíteni.

(4) Az ideiglenes (alkalmi) jelleggel végzett tevékenység utáni iparüzési adót legkésőbb a tevékenység befejezésének napján kell megfizetni.

10. § (1) A vállalkozó a teljes évre vonatkozó bevallását az adóévet követő év május 31. napjáig nyújtja be. Ezen bevallásban kell elszámolnia a megállapított adóelőleg és az éves adókötelezettség különbözetét. E különbözetet május 31. napjáig kell megfizetni, illetve ettől az időponttól lehet visszaigényelni. Ugyanígy számol el az adóalany, ha megszűnés miatt év közben köteles adóbevallást adni. Az adózó az adóelőleg és az éves tényleges adókötelezettség különbözetét 100.- Ft-ra kerekítve fizeti meg, illetve igényelheti vissza.

(2) A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó adóbevallását az adóév utolsó napját követő 150 napig nyújtja be, melyben elszámolja a megállapított adóelőleg és a tényleges adó különbözetét. A különbözetet a fenti időpontig kell megfizetni, illetőleg ettől az időponttól igényelhető vissza.

11. § Akit e rendeletben meghatározott értékhatár elérése esetén terhel adókötelezettség, a bejelentést az értékhatár elérését követő 15 napon belül kell megtennie az adóhatósághoz.

Záró rendelkezések

12. § Az e rendeletben nem szabályozott kérdésekben a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

13. § Ez a rendelet 2010. július 1. napján lép hatályba, rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekre is alkalmazni kell.

Kevermes, 2010. április 14.

Bugyi Ferenc
polgármester

Nádaskiné Szabó Margit
jegyző

A rendelet kihirdetve: 2010. április 20-án.

Nádaskiné Szabó Margit
jegyző